

عنوان مقاله:

واکاوی و تحلیل جامعه پذیری مدرسه ای با تاکید بر نظام آموزشی ایران

محل انتشار:

همایش علمی مطالعات حقوقی، علوم قضایی و پژوهش های اجتماعی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

لیلی صفاریان گیلان

خلاصه مقاله:

جامعه پذیری یک فرایند مادامالعمر است که طی آن هر فرد، هنجارها، ارزشها و الگوهای رفتاری را که جامعه وی بر آنها تاکید دارد، بصورت جزئی از وجود خویش در میآورد به عبارتی جامعه‌پذیری فرایندی است که به دنبال آموزشهای عام (اعم از آموزش رسمی و غیر رسمی) به افراد بدست آمده و موجب حلول قوانین رفتاری هر جامعه و همه ی انتظارات فرهنگی آن، در کل شخصیت روانی افراد، (توجه به مشارکت آنها در نظام آن اجتماع)، میگردد و این قوانین و انتظارات را بر شخصیت فرد حک میکند. آموزش و پرورش به عنوان یکی از نهاد های اصلی جامعه نمی تواند فارغ از این عرصه نو و بدون در نظر گرفتن آثار و تبعات پیشرفتهای تکنولوژیکی نوین به فعالیت سنتی خویش یعنی پرورش و انتقال عناصر فرهنگی به نسل جدید ادامه حیات دهد چراکه فناوری های نوین ارتباطی با فراهم کردن امکان پیدایش جامعه ای شبکه ای، افراد و جوامع را در قالب های جدید هویت سازی نموده اند. این امر نه تنها بر ارتباط و تعامل انسانها با یکدیگر موثر افتاده بلکه ساختارها و نهادها را نیز با چالش روبرو ساخته است. در این میان جامعه پذیری مدرسه ای نیز به عنوان یکی از مولفه ها و عملکردهای رسمی در مدارس عنصری بسیار مهم در هویت بخشی، استمرار و تعمیق عناصر فرهنگی و ارزشها و هنجارهای رسمی به دانش آموزان می باشد. ورود ناخوانده ولی گریزناپذیر تکنولوژی های نوین ارتباطی از جمله موبایل به عرصه فرهنگ و آموزش و پرورش علی رغم استفاده های تکنیکی و... از آنها چالش هایی را پیش روی کارگزاران عرصه انتقال فرهنگی و متصدیان امر جامعه پذیری در مدارس گذاشته که حل این مسئله مستلزم پژوهش هایی تجربی و کارشناسانه است.

کلمات کلیدی:

مدرسه، نظام آموزشی، آموزش و پرورش، جامعه پذیری، آموز، جامعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1551329>

